

Editorial

Quanensem i parlem de treball social és inevitable fer-ho des de l'imaginari de tots aquells que, d'una manera o altra, el fan possible i tenint en compte les tasques que duen a terme. Els que investiguen, creen coneixement i fan docència. Els que planifiquen i els que coneixen l'àmbit de primera mà, treballant cos a cos amb la ciutadania. Tots els que davant dels nous reptes d'un canvi social imparabile es qüestionen i cerquen nous camins per contribuir a construir una societat més justa. Són, som, els professionals del treball social.

Avui posem la mirada sobre nosaltres. Volem mirar-nos i pensar-nos com a professionals i per això volem plantejar quin és el perfil professional que caldria. Per poder-ho fer amb tranquil·litat i sense pressa, hi dediquem dos números, els darrers del nostre equip de redacció de la RTS.

Volem tractar els temes de manera que ens ajudin a reflexionar sobre on som, però sobretot cap a on hauríem d'anar perquè la nostra feina continuï sent útil a la societat. Volem preguntar-nos sobre la importància de la formació, sobre la disciplina pròpia del treball social i les tendències que hi ha a Europa. Volem tenir molt en compte la nostra responsabilitat i com ha canviat l'actitud i la visió de la ciutadania vers la nostra tasca i el que esperen de nosaltres.

Intentem saber si hi ha diferències generacionals, i esbrinar el que ens motiva de la feina i el que ens anima a seguir endavant. Hem volgut copsar també quin paper tenen actualment els col·legis professionals i si valorem les experiències d'altres organitzacions de treballadors socials.

Veiem com les noves tecnologies i el treball en xarxa obren moltes possibilitats per explorar, tant per compartir coneixements i experiències, com en la mateixa pràctica del treball social. Una pràctica que, com aporten alguns articulistes, cal que es vagi revisant per ordenar el treball social i diferenciar-lo de la burocràcia administrativa d'un sistema de serveis socials que permet accedir a un seguit de prestacions i recursos.

Al segon número continuarem abordant els canvis generacionals des de la perspectiva acadèmica i dels estudiants que comencen la seva formació. Tanmateix, aportarem una reflexió sobre el fet diferencial de ser home per a l'exercici del treball social, una professió exercida tradicionalment per dones.

Tractarem dos aspectes de gran rellevància en la pràctica del treball social. D'una banda, la dimensió política, tant la que forma part de l'espai privat del professional com l'impacte social i polític de l'exercici del treball social. De l'altra, la importància dels vincles i dels afectes que es posen en joc en el treball social, més enllà de la relació professional.

Ens sembla interessant tancar aquest tema dedicat a les treballadores i els treballadors socials amb una mirada analítica d'una realitat especialment present a l'àmbit social però també en d'altres. Es tracta de pensar sobre la proliferació de professions que coexisteixen amb el qualificatiu de *social* i que tot sovint plantegen dificultats pel que fa a l'especificitat de la tasca de cadascú i a la interacció dels professionals per a un treball interdisciplinari. Esperem que pugui ser útil per a tothom.

Com sempre, comptem amb diversos articles a la secció d'altres temes d'interès, innovadors i d'àmbits encara poc explorats pel treball social: resiliència, trauma i persones refugiades, justícia restaurativa i el treball social en una unitat d'identitat de gènere infantil-juvenil.

Al llarg dels dos números de la revista podrem veure si hem aconseguit algunes respostes a les qüestions plantejades. Si més no, esperem que ens ajudin a pensar.

When we think and talk about social work inevitably we do so from the standpoint of the worldview of all of those people who in one way or another make it possible, taking into consideration the tasks they carry out: those who investigate, create knowledge and teach, those who plan and those who have a first-hand acquaintance with the field, working shoulder to shoulder with citizens; all of those who, when faced with new challenges brought about by unstoppable social change, question themselves and seek new pathways to help build a fairer society. They are and we are social work professionals.

In this issue, we are turning the spotlight on ourselves. We want to examine and conceive ourselves as professionals; accordingly, we want to consider what professional profile is required in this field. To address this task calmly and steadily, we are devoting two issues to it, the last to be prepared by our editorial team at the RTS.

We strive to address the topics in such a way that it helps us to reflect on where we are, but in particular where should we go to ensure our work remains useful to society. We want to question the importance of training, the specific discipline of social work and the trends seen in Europe. We want to take our responsibility greatly into consideration and review how citizens' attitudes and perspectives have changed with regard to our task and what they expect from us.

We aim to establish whether generation-based differences exist and to decipher what encourages us in our work and what drives us forward. We have also sought to determine what the current role of professional associations is and whether we value the experiences of other social workers' organisations.

We observe how new technologies and networking pave the way for many possibilities to explore both when it comes to sharing knowledge and experience and when exercising social work. As many columnists have indeed pointed out, it is a practice that needs to be reviewed constantly in order to organise social work and set it apart from the administrative bureaucracy of a social services system in order to allow access to a host of services and resources.

In the following issue we will continue to address generation-based changes from the standpoint of academics and students who are embarking on their training. Moreover, we will offer a reflection on the distinguishing trait of being a man when it comes to the practice of social work, a profession traditionally performed by women.

We will cover two highly significant aspects in the practice of social work: the political dimension, both with regard to the private setting of the professional and the social and political impact of the practice of social work; and the importance of the ties and attachment that comes with social work, beyond professional relations.

It seems interesting to conclude this issue devoted to social workers by offering an analytical review of a reality that is especially pervasive in the social sphere, although also present in others: namely, thinking about the proliferation of professions that coexist under the label “social” and which often entail difficulties in terms of the specific nature of the task of everyone and the interaction of professionals for an interdisciplinary endeavour. We hope it will prove useful to everyone.

As always, there are several papers in the section on other issues of interest that are innovative or pertain to fields that have been scantily explored by social work: resilience, trauma and refugees, restorative justice and social work at a children’s/ youth gender identity unit.

Throughout the two issues of the journal we will be able to assess whether we have managed to answer some of the questions raised. In the very least, we hope they encourage us to think about it.